

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 112.

Tredie Session.

40de Møde.

Lørdagen den 11te December.

(Fortf.)

Grundtvig: Det er i Henseende til hvad der i Motiverne til dette Lovforslag findes anmærket, naar der — efter Omraade af andre Udgifter, som Statskassen skal afholde ved Overtagelsen af de nævnte Thing — staaer, at der er 900 Rbd., som udgjøre Beløbet af de uafgjorte Fordringer, der endnu hvile paa det af afdøde Kammerherre Falbe efter Hans Majestæt Kong Christian den 8des Foranstaltning paabegyndte Værk over afrikanske Mynter, hvilket sidste Beløb ved de udførte Forarbejders Overdragelse til Mynt- og Medaillecabinetet vil kunne afholdes ved den af Finantsloven for 1852—53 paa Kunstsamlingsernes Budget bevilgede Sum til forskjellige og tilfældige Udgifter, at jeg har begjært Ordet. Jeg maa i den Henseende gøre opmærksom paa, at det altsaa herved er paatænkt at overdrage til Mynt- og Medaillecabinetet hvad der er anden Mand's litteraire Eiendom, hvilket jo paa ingen Maade lader sig forsvare, og hvorvidt de 900 Rbd., som skulde være tilbage i uafgjorte Fordringer i Henseende til det Værk over de afrikanske Mynter, som Christian den 8ende havde bestemt at udgive, og hvoraf allerede endeel Ark ere trykte, som jeg her holder i Haanden, over de cyrenaiske Mynter, ere en Gjæld til Kammerherre Falbe eller hans Bo, det veed jeg ikke noget om, men hvad enten disse 900 Rbd. kun skulde angaae noget Falbe alene Tilhørende, eller de skulde angaae alle de Forarbejder til det store Myntværk, som maatte findes, saa er dette aldeles usforsvarligt, enten for Intet eller for en Sum, som Ministeriet herved vilde bestemme, at overdrage anden

Mand's Eiendom, og at det er anden Mand's Eiendom er allerede klart af Titellbladet til den foreløbige Efterretning om dette Værk, som blev udgivet paa Franck og omsendt til alle store Samlinger og Hoffer i Europa, hvor det udtrykkelig staaer, at det er Magister Lindbergs Opdagelser i Henseende til Myntkundskaben om Carthago, Numidien og Mauritanien, som i dette Værk skal fremligge. Det er altsaa klart, mener jeg, at der Intet kan bestemmes, om disse Forberedelser til Værket, med mindre det, der tilhører Magister Lindberg, først er udleveret, eller der ogsaa træffes en Accord med ham om Overladelsen deraf. Her er nu slet ikke Tale om, hvorvidt Meningen er at fortsætte og fuldende dette Værk, som Kong Christian den 8ende anvendte Meget paa, og som han ansaae det for en Gressag for Danmark at fuldende, ligesom det er et Værk, hvorpaa alle Europas Lande i det Fag have haft deres Dine henvendte, da det er en ganske ny Række af Opdagelser i Løsningen af de gamle puniske Indskrifter, som her første Gang kommer til den lærde Verden — det staaer der ikke det Mindste om, men det synes, som om det maa være opgivet, siden Forberedelserne dertil skulde overgives til Mynt- og Medaillecabinetet, altsaa enten henlægges eller maaskee aabnes til Brug for Fremmede, der saaledes reentud ville komme til at tilegne sig fremmed litteraire Eiendom. Magister Lindberg, som har arbejdet saa meget paa at forberede dette Værk, vilde jo vistnok, naar Værket blev fortsat, ogsaa være meget villig til, paa de billigste Vilkaar at overlade sine Forarbejder, men naar det ikke forudsættes, saa har han jo den uestergivelige Fordring, at hvad Hans er bliver ham udleveret, og at dertil regnes hvad den trykte Annonce tilkjender ham, nemlig Alt